A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (előzetes döntéshozatali tanács)

2025. november 26. *

„Előzetes döntéshozatal – Közös héarendszer – A 2006/112/EK irányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontja – Egyéb tevékenységekre nyújtott adómentesség – Hitelközvetítés – A hitelközvetítők tevékenysége – Minősítés”

A T-657/24. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (adóügyi választottbíróság [közigazgatási választottbírósági központ – CAAD], Portugália) a Bírósághoz 2024. december 6-án érkezett, 2024. december 5-i határozatával terjesztett elő

a **Versãofast, Unipessoal, Lda**.

és

az **Autoridade Tributária e Aduaneira**

között folyamatban lévő eljárásban,

A TÖRVÉNYSZÉK (előzetes döntéshozatali tanács),

a tanácskozások során tagjai: S. Papasavvas elnök, T. Pynnä, J. Laitenberger (előadó), M. Stancu, I. Dimitrakopoulos bírák,

főtanácsnok: M. Brkan,

hivatalvezető: V. Di Bucci,

tekintettel arra, hogy a Bíróság az Európai Unió Bírósága alapokmánya 50b. cikkének harmadik bekezdése alapján 2024. december 19-én továbbította az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a Törvényszékhez,

tekintettel az Európai Unió Bírósága alapokmánya 50b. cikke első bekezdésének a) pontjában említett ügycsoportra és az említett alapokmány 50b. cikkének második bekezdése értelmében vett, értelmezéssel kapcsolatos önálló kérdés hiányára,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

* Az eljárás nyelve: portugál.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Versãofast, Unipessoal, Lda. képviseletében S. Brigas Afonso advogado,

– a portugál kormány képviseletében P. Barros da Costa, C. Bento, A. Rodrigues és R. Laires, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében M. Herold és L. Santiago de Albuquerque, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.; a továbbiakban: héairányelv) 135. cikke (1) bekezdése b) pontjának az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Versãofast, Unipessoal, Lda. és az Autoridade Tributária e Aduaneira (adó- és vámhatóság, Portugália) (a továbbiakban: adóhatóság) között az e társaság által végzett, az adóhatóság által hozzáadottérték-adó (héa) alól mentes hitelközvetítési ügyleteknek minősített hitelközvetítői tevékenységek tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontja lényegében átveszi a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó rendszer: egységes adóalap megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL 1977. L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.; a továbbiakban: hatodik irányelv) 13. cikke B. része d) pontja 1. alpontjának szövegét.

4 A héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontja a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

[…]

b) hitelnyújtás és -közvetítés, valamint a hiteleknek a hitelező által történő kezelése”.

A portugál jog

5 Az 1984. december 26-i Decreto-Lei n.º 394-B/84 (394-B/84. sz. törvényerejű rendelet) (*Diário da República*, I A. sorozat, 297. sz., 1984. december 26.) által jóváhagyott Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (a hozzáadottérték-adóról szóló törvénykönyv) 9. cikke 27. pontja alapügy tényállására alkalmazandó változatának a) alpontja értelmében, mentes a héa alól a hitelnyújtás és -közvetítés – bármilyen formában –, ideértve a leszámítolási és viszontleszámítolási ügyleteket is, valamint a hiteleknek a hitelező által történő kezelése.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

6 A Versãofast egy portugál jog szerinti korlátolt felelősségű társaság, amelyet az alapügy tényállásának megvalósulása idején üzletviteli és vezetési tanácsadói tevékenység gyakorlójaként jegyeztek be.

7 A Banco de Portugal (portugál nemzeti bank) engedélyezte a Versãofast számára, hogy hitelközvetítői tevékenységet végezzen. E jogcímen jogosult arra, hogy a fogyasztóknak hitelszerződéseket mutasson be vagy ajánljon, segítséget nyújtson a fogyasztóknak az olyan hitelszerződésekre vonatkozó előkészítő vagy egyéb adminisztratív munkák elvégzésével, amelyeket a szerződéskötést megelőző szakaszban ő maga nem mutatott be vagy ajánlott fel, illetve hogy a hitelező nevében a fogyasztókkal hitelszerződéseket kössön.

8 Ebben az összefüggésben a Versãofast több portugál hitelintézettel, köztük a Caixa Geral de Depósitos, S. A.-val (a továbbiakban: CGD) kötött függő megállapodásokat. E megállapodások olyan hitelközvetítői tevékenységekre vonatkoznak, amelyeket a Versãofast ezen intézmények javára önállóan végez. E tevékenységek magukban foglalják többek között a potenciális ügyfelek ingatlanhitelekkel kapcsolatos felkutatását és megnyerését, ezen ügyfeleknek a hitelkérelemhez szükséges dokumentáció összegyűjtésében való segítését, a finanszírozás olyan lényeges szempontjainak pontosítását, mint a kamatfelár *(„spread”)*, a teljes hiteldíjmutató (THM) és a saját tőke mértéke, az ügyfelek által a kérelmük vizsgálata céljából átadott dokumentáció első elemzésének elvégzése, e dokumentációnak a hitelintézetek részére történő megküldése, ezen intézmények hitelajánlatainak az ügyfelek részére történő bemutatása, valamint azon intézmény végleges döntésének közlése, amelynek ajánlatát választották. A Versãofast ezzel szemben nem jogosult arra, hogy a hitelintézetek nevében hitelszerződéseket kössön a fogyasztókkal. Nem avatkozik be a hitelajánlatok feltételeinek meghatározásába, a fogyasztók különböző ajánlatok közötti választásába és a hitelintézetek hitelnyújtási döntésébe sem.

9 A függő szerződések előírják, hogy a hitelintézetek a Versãofast részére tevékenységei ellenértékeként jutalékot fizetnek, amely a Versãofast közvetítésének köszönhetően megkötött ingatlanhitel-megállapodásoknak – az iratok elkészítésére szolgáló minőségi mutatóval súlyozott – éves összege százalékos arányának felel meg.

10 Bár a Versãofast hitelközvetítői tevékenysége és díjazási feltételei minden hitelintézet esetében azonosak, az általa kapott jutalékok nem ugyanazon héaszabályozás alá tartoztak. Míg a Versãofast általánosságban úgy ítélte meg, hogy a héáról szóló törvénykönyv 9. cikke 27. pontjának a) alpontjában előírt mentességben részesül a hitelnyújtási és -közvetítési ügyletek tekintetében, a CGD által fizetett jutalékok tekintetében 23%-os héát fizetett, amely hozzáadódik e jutalékok összegéhez.

11 A Versãofastnak a 2023 első negyedévére vonatkozó héavisszatérítés iránti kérelmét követően az adóhatóság ellenőrzési eljárást indított, amelynek eredményeként a 2019 és 2023 között levont héával összefüggő korrekciókra vonatkozó tervezeteket közölt a Versãofasttal. Úgy ítélte meg, hogy a CGD javára végzett hitelközvetítői tevékenységek mentesek a héa alól, következésképpen az e tevékenységekhez kapcsolódó előzetesen felszámított héa nem vonható le. Az adóhatóság tehát összesen 208 619,07 euró összegű héamegállapító határozatot bocsátott ki a Versãofast részére.

12 2024. április 5-én a Versãofast keresetet indított e fizetési felszólításokkal szemben a Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) [adóügyi választottbíróság, közigazgatási választottbírósági központ – CAAD, Portugália] előtt, amely a kérdést előterjesztő bíróság.

13 Keresetének alátámasztására a Versãofast előadja, hogy a CGD számára végzett hitelközvetítői tevékenységek nem tartoznak a hitelközvetítésre alkalmazandó héamentesség hatálya alá, mivel nem avatkoznak be a hitelek jóváhagyásába. A Versãofast szerint tevékenységei arra korlátozódnak, hogy megismertessék és elmagyarázzák a potenciális ügyfelek számára a CGD által közzétett tájékoztatókat és az általa kínált ingatlanhitelek feltételeit, anélkül hogy ajánlhatnának valamely adott ingatlanhitelt. E tekintetben csak pártatlan és objektív tájékoztatást nyújt az érdekelt ügyfeleknek. Egyébiránt nem elemzi az ezen ügyfelektől beszerzett információkat, és semmi esetre sem köthet hitelszerződéseket a CGD nevében. Végül az általa kapott jutalékok csak az ügyfelek ügynöki tevékenységéért fizetnek, nem pedig a hitelközvetítésért.

14 Az adóhatóság a maga részéről arra hivatkozik, hogy a Versãofast a hitelközvetítői tevékenységének gyakorlása keretében több hitelintézetnek hasonló jellegű szolgáltatásokat nyújt, eltérő bánásmódot alkalmaz azonban azokkal szemben, amelyeket a CGD-nek nyújt, amelyek után megfizeti a héát azon más intézményekhez képest, amelyek tekintetében a héamentességi rendszert alkalmazza. Az adóhatóság szerint a szerződésben kikötött hitelszerződések bemutatása és a fogyasztóknak történő segítségnyújtás elválaszthatatlan az elérni kívánt cél, azaz a hitelszerződések megkötése szempontjából.

15 A Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (adóügyi választottbíróság [közigazgatási választottbírósági központ – CAAD]) szerint kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy a Versãofast által végzett hitelközvetítői tevékenységek a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett „hitelközvetítés” fogalma alá tartoznak-e, amely a belső jogrendben alkalmazandó önálló uniós jogi fogalomnak minősül. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy még ha a Versãofast „(pro)aktív” ügynöki tevékenysége közelíti is egymáshoz a feleket és elősegíti a hitelszerződések megkötését, a Versãofast nem tárgyal e szerződések feltételeiről, és nem a hitelfelvevők vagy a CGD nevében jár el.

16 E körülmények között a Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (adóügyi választottbíróság [közigazgatási választottbírósági központ – CAAD]) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Alkalmazható-e a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontja a »hitelközvetítés« fogalma tekintetében a [ingatlan]hitel-ügyfeleknek a hitelintézet számára történő toborzásával kapcsolatos szolgáltatásokra, amelyeket egy olyan adóalany – függő hitelközvetítő – nyújt, amely a hitelközvetítői tevékenység megkezdésére és gyakorlására irányadó jogi szabályozás szerint jött létre és működik, amennyiben e szolgáltatások együttesen a következőket foglalják magukban:
   a) a potenciális ingatlanhitel-ügyfelek proaktív felkutatása egy ingatlanközvetítő hálózaton (REMAX) keresztül;
   b) a bank által biztosított, az ingatlanhitel-termékekre vonatkozó pénzügyi információkat tartalmazó tájékoztatóknak a potenciális ügyfelek rendelkezésére bocsátása;
   c) e potenciális ügyfelek segítése a hitelajánlat igényléséhez szükséges dokumentáció azonosításában, valamint a dokumentáció összeállításában és felülvizsgálatában;
   d) az ajánlatkérés továbbítása a banknak;
   e) a bank válaszainak átvétele;
   f) a különböző bankok által javasolt feltételek összehasonlító táblázatainak elkészítése, valamint a potenciális ügyfelekkel való találkozók a feltételek és a finanszírozás alapvető szempontjainak (pl. kamatfelár, THM vagy hitelképességi mutató) megvitatása és tisztázása érdekében;
   g) a bank döntésének a potenciális ügyfelekkel való közlése és
   h) egy »sikerdíjon« alapuló díjazási modell, ahol az ellenértéket csak akkor fizetik ki, amikor a hitelszerződéseket ténylegesen megkötik, és a díj a szerződött/közvetített hitelek számától függ?

2) A »hitelközvetítésnek« minősítés akkor is érvényesül-e, ha a közvetítő nem jogosult a bank nevében eljárni, és nincs befolyása a tájékoztatókban és hitelajánlatokban szereplő feltételek meghatározására, a potenciális hitelfelvevő pedig szabadon dönthet arról, hogy szerződést köt e a finanszírozásra vonatkozóan, vagy sem, és szabadon megválaszthatja azt az intézetet, amellyel a szerződést alá kívánja írni?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

17 Két kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezésben a hitelközvetítési ügyletek tekintetében előírt adómentesség alkalmazandó az olyan hitelközvetítő tevékenységeire, aki ingatlanhitel-szerződések ajánlása céljából ügyfeleket kutat fel és nyer meg, és aki a szerződések megkötését megelőző feladatok elvégzésével segíti az ügyfeleket, aki kommunikál a hitelintézetekkel és ezen intézetektől a közvetítésével kötött hitelszerződések összege alapján díjazásban részesül, annak ellenére, hogy nem jogosult eljárni a hitelintézetek nevében, nem is befolyásolhatja a hitelajánlatok tartalmát, és az ügyfelek továbbra is szabadon dönthetnek a hitelszerződés megkötéséről, és azon hitelintézet kiválasztásáról, amellyel megkötik a szerződést.

18 Előzetesen meg kell állapítani, hogy mivel a héairányelv hatályon kívül helyezi a hatodik irányelvet, és annak helyébe lép, a Bíróság által az utóbbi irányelv rendelkezései tekintetében adott értelmezés a héairányelv rendelkezéseire is érvényes, amennyiben e két uniós jogszabály rendelkezései egyenértékűnek tekinthetők (2021. június 17-i K és DBKAG ítélet, C-58/20 és C-59/20, EU:C:2021:491, 27. pont).

19 Következésképpen a Bíróság által a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 1. alpontja tekintetében adott értelmezés a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontjára is érvényes, mivel – amint az a fenti 3. pontban már megállapításra került – e rendelkezések szövege lényegében azonos, így azok egyenértékűnek tekinthetők (lásd analógia útján: 2021. június 17-i K és DBKAG ítélet, C-58/20 és C-59/20, EU:C:2021:491, 28. pont).

20 A héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontja előírja, hogy a tagállamok mentesítik a héa alól a hitelközvetítést.

21 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a héairányelv 135. cikkének (1) bekezdésében foglalt adómentességek az uniós jog autonóm fogalmainak minősülnek, amelyek célja annak elkerülése, hogy a héarendszer alkalmazása tagállamonként eltérjen, amelyeket tehát az összes tagállam területén egységesen kell értelmezni (lásd: 2023. március 9-i Generali Seguros ítélet, C-42/22, EU:C:2023:183, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

22 Egyébiránt a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a héairányelv 135. cikkének (1) bekezdésében foglalt adómentességek leírására használt kifejezéseket szigorúan kell értelmezni, tekintettel arra, hogy kivételnek minősülnek azon általános elvhez képest, amely szerint az adóalany által ellenszolgáltatás fejében teljesített valamennyi szolgáltatásnyújtás után héát kell fizetni (lásd: 2020. július 2-i Blackrock Investment Management [UK] ítélet, C-231/19, EU:C:2020:513, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 A „közvetítés” fogalmát illetően a Bíróság a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 5. alpontjával összefüggésben, amelyet lényegében átvett a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének f) pontja, már kimondta, hogy e fogalom egy olyan közvetítő személy által végzett tevékenységre vonatkozik, aki nem részes fél valamely szerződésben, és akinek tevékenysége különbözik az ilyen felek által nyújtott tipikus szerződéses szolgáltatásoktól. A hitelközvetítési tevékenység ugyanis valamely szerződésben részes fél részére nyújtott szolgáltatás, amelyet e fél önálló tevékenységként díjazásban részesít. Ez többek között e félnek az ilyen szerződési lehetőségről való tájékoztatásából, a másik féllel való kapcsolatfelvételből, illetve a kölcsönös szolgáltatások részleteinek az ügyfél nevében és javára történő megtárgyalásából állhat. E tevékenység célja tehát, hogy megtegye az ahhoz szükséges lépéseket, hogy a két fél szerződést kössön, anélkül hogy a közvetítőnek a szerződés tartalmához saját érdeke fűződne (lásd ebben az értelemben: 2001. december 13-i CSC Financial Services ítélet, C-235/00, EU:C:2001:696, 39. pont; 2012. július 5-i DTZ Zadelhoff ítélet, C-259/11, EU:C:2012:423, 27. pont).

24 A Bíróság azt is megállapította, hogy a közvetítői tevékenységek, amelyek abból állnak, hogy díjazás ellenében vevőket keresnek olyan ingatlanokra, amelyeket ezt követően részvényátruházás útján értékesítettek, illetve ruháztak át, anélkül hogy a közvetítőnek saját érdeke fűződött volna e szerződések tartalmához, olyan tevékenységek, amelyek megfelelnek a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett, részvényekre és gazdasági társaságokban vagy egyesületekben megtestesülő részesedésre, vonatkozó „közvetítés” fogalmának (2017. november 21-i Kerr végzés, C-615/16, nem tették közzé, EU:C:2017:906, 43. pont).

25 Ezzel szemben a Bíróság pontosította, hogy a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének f) pontjában előírt adómentesség nem terjed ki az olyan pusztán anyagi, technikai jellegű vagy adminisztratív szolgáltatás nyújtására, amely nem eredményezi a felek közötti jogi és pénzügyi helyzet megváltozását (lásd ebben az értelemben: 2001. december 13-i CSC Financial Services ítélet, C-235/00, EU:C:2001:696, 28. pont).

26 Hasonlóképpen, a Bíróság már kimondta, hogy az „értékpapírokra vonatkozó kereskedés” kifejezés nem vonatkozik az olyan szolgáltatásokra, amelyek a pénzügyi termékkel kapcsolatos információk nyújtására, és adott esetben a megfelelő értékpapírok jegyzése iránti kérelmek fogadására és feldolgozására korlátozódnak, anélkül hogy azokat kibocsátanák (lásd ebben az értelemben: 2001. december 13-i CSC Financial Services ítélet, C-235/00, EU:C:2001:696, 41. pont).

27 Ami különösen a „hitelközvetítés” fogalmát illeti, a Bíróság megállapította, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 1. alpontjában, – amelynek helyébe a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontja lépett – foglalt adómentesség alkalmazása nem függhet a hitelközvetítési szolgáltatás nyújtója és a hitelszerződésben részes valamely fél közötti szerződéses kapcsolat fennállásától, hanem azt a nyújtott szolgáltatás jellege és célja alapján kell megítélni (2007. június 21-i Ludwig ítélet, C-453/05, EU:C:2007:369, 33. pont).

28 Egyébiránt a Bíróság megállapította, hogy az a tény, hogy a hitelszerződésben foglaltakat a szerződésben részes valamely fél előzetesen meghatározta, még önmagában nem akadálya hitelközvetítési szolgáltatás nyújtásának, mivel a hitelközvetítési tevékenység korlátozódhat a szerződésben részes valamely félnek a szerződéses lehetőségekről történő tájékoztatására (2007. június 21-i Ludwig ítélet, C-453/05, EU:C:2007:369, 39. pont).

29 A jelen ügyben, noha egyes, a Versãofast által nyújtott szolgáltatásokhoz hasonló jellegű szolgáltatások – mint például a hitelintézetek által nyújtott tájékoztatóknak az ügyfelek rendelkezésére bocsátása vagy e hitelintézetek hitelkérelmekre adott válaszainak fogadása – önmagukban véve pusztán anyagi, technikai vagy adminisztratív szolgáltatások, e szolgáltatások összességükben főszabály szerint arra irányulnak, hogy megtegyék a szükséges lépéseket ahhoz, hogy valamely hitelintézet – a jelen esetben a CGD – hitelszerződéseket kössön potenciális ügyfelekkel, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata. Ilyen cél következhet az említett szolgáltatások díjazásának módjából is, amennyiben az – mint az alapügyben is – hitelszerződések tényleges megkötésén alapul, és ha a hitelintézetek a hitelközvetítő díjazását a közvetítésének köszönhetően kötött hitelszerződések összege és a nyújtott szolgáltatások minősége, különösen az iratok elkészítésének minősége alapján végzik.

30 Mivel – amint az a fenti 28. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik – az a tény, hogy a hitelmegállapodás feltételeit az egyik szerződő fél előzetesen meghatározta, önmagában nem akadályozhatja meg a hitelközvetítési szolgáltatás nyújtását, az, hogy a hitelközvetítő nem befolyásolja a hitelajánlat tartalmát, szükségszerűen nem befolyásolja e közvetítő tevékenységeinek a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt adómentesség hatálya alá tartozó kereskedési szolgáltatásoknak való minősítését.

31 Ugyanez vonatkozik arra a körülményre is, hogy a hitelközvetítő nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a hitelintézet nevében és javára eljárjon. Amint az a fenti 27. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt adómentesség nem függhet a hitelközvetítési szolgáltatás nyújtója és a hitelszerződésben részes fél közötti szerződéses kapcsolat fennállásától, hanem azt magának a nyújtott szolgáltatásnak a jellegére és

céljára tekintettel kell értékelni. Márpedig, amint az a fenti 29. pontban megállapításra került, és a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat fenntartása mellett, a Versãofast által végzetthez hasonló hitelközvetítői tevékenységek összességükben arra irányulnak, hogy megtegyék a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy valamely hitelintézet hitelszerződéseket kössön potenciális ügyfelekkel, és ennélfogva pusztán emiatt az említett rendelkezés értelmében vett „hitelközvetítési” tevékenységnek minősülhessen.

32 E tekintetben azt is meg kell állapítani, hogy bár a héairányelv 135. cikke (1) bekezdése b) pontjának különböző nyelvi változatai – mint például a portugál, a francia, illetve az angol nyelvi változat – a „negociação”, a „negociation” és a „negotiation” kifejezéseket használják, más nyelvi változatok, mint a német, a finn, a svéd, a dán és a holland nyelvi változat, a „Vermittlung”, a „välitys”, a „förmedling”, a „formidling” és a „bemiddeling” kifejezéseket alkalmazzák. E kifejezések az általános nyelvhasználatban olyan közvetítői tevékenységre utalnak, amelynek célja, hogy lehetővé tegye két fél között a szerződés megkötését anélkül, hogy a közvetítőt a szerződő felek egyike szükségszerűen megbízná azzal, hogy meghatározza a szerződési feltételeket, vagy hogy e fél nevében és javára eljárjon, például az említett szerződés megkötése érdekében. Így ezek összhangban vannak a „közvetítés” fogalmának a Bíróság fenti 23. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatában meghatározott értelmezésével.

33 A Versãofast által nyújtott szolgáltatásokhoz hasonló szolgáltatásoknak a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett „hitelközvetítési” tevékenység körébe tartozó szolgáltatásokként való minősítését az sem kérdőjelezheti meg, hogy az ügyfelek továbbra is szabadon dönthetnek a hitelszerződés megkötéséről, és azon hitelintézet kiválasztásáról, amellyel megkötik a szerződést. Ugyanis, amint az a fenti 23. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, a hitelközvetítés arra korlátozódhat, hogy lehetővé tegye két fél számára, hogy saját kezdeményezésükre hitelszerződést kössenek. Az említett rendelkezés értelmében adómentes tevékenység többek között nem jár a hitelszerződés potenciális felei számára a szerződési szabadságuk korlátozásával.

34 A fenti megfontolásokra tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben a hitelközvetítési ügyletek tekintetében előírt adómentesség alkalmazandó az olyan hitelközvetítő tevékenységeire, aki ingatlanhitel-szerződések ajánlása céljából ügyfeleket kutat fel és nyer meg, továbbá aki a szerződések megkötését megelőző feladatok elvégzésével segíti az ügyfeleket, aki kommunikál hitelintézetekkel, és aki ezen intézetektől a közvetítésével kötött hitelszerződések összege alapján díjazásban részesül, annak ellenére, hogy nem jogosult eljárni a hitelintézetek nevében, nem is befolyásolhatja a hitelajánlatok tartalmát, és az ügyfelek továbbra is szabadon dönthetnek a hitelszerződés megkötéséről, illetve azon hitelintézet kiválasztásáról, amellyel megkötik a szerződést.

A költségekről

35 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Törvényszék elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (előzetes döntéshozatali tanács)

a következőképpen határozott:

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontját

a következőképpen kell értelmezni:

az e rendelkezésben a hitelközvetítési ügyletek tekintetében előírt adómentesség alkalmazandó az olyan hitelközvetítő tevékenységeire, aki ingatlanhitel-szerződések ajánlása céljából ügyfeleket kutat fel és nyer meg, továbbá aki a szerződések megkötését megelőző feladatok elvégzésével segíti az ügyfeleket, aki kommunikál a hitelintézetekkel, és aki ezen intézetektől a közvetítésével kötött hitelszerződések összege alapján díjazásban részesül, annak ellenére, hogy nem jogosult eljárni a hitelintézetek nevében, nem is befolyásolhatja a hitelajánlatok tartalmát, és az ügyfelek továbbra is szabadon dönthetnek a hitelszerződés megkötéséről, illetve azon hitelintézet kiválasztásáról, amellyel megkötik a szerződést.

Papasavvas Pynnä Laitenberger

Stancu Dimitrakopoulos

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. november 26-i nyilvános ülésen.

Aláírások